

тѣ чувства. Споредъ нѣкои, волята има отношение къмъ храната. Наистина, храната дава устойчивостъ на организма.

Характертъ, устойчивостта на човѣшкитѣ убеждения се опредѣлятъ отъ храната, която човѣкъ употребява. Мнозина мислятъ, че ако употребяватъ месна и разнообразна храна, ще станатъ физически силни, здрави, пълни. Тѣ сж на кривъ пѣтъ. Преди всичко, пълнотата не показва, че човѣкъ е здравъ. Отъ друга страна, пълнотата не зависи отъ храната само. Онази храна е добра за човѣка, която е въ състояние да организира силитѣ на неговия организмъ. Не може ли да направи това, колкото да пълнѣе, човѣкъ трупам само материя, безъ да я организира. Всѣка клетка въ човѣшкия организмъ трѣбва да бжде организирана, жива, за да взима съзнателно участие въ функциитѣ на неговитѣ органи. Не взима ли участие въ функциитѣ на човѣшкитѣ органи, тази клетка е мъртва. Щомъ е мъртва, тя е сжщевременно вредна за организма.

Това, което се иска отъ физическата храна на човѣка, се изисква и отъ духовната му храна. Духовниятъ човѣкъ се храни съ мисли, чувства и постѣпки. Следователно, ако мислитѣ, чувствата и постѣпкитѣ на човѣка не взиматъ участие въ съграждане на неговото духовно тѣло, тѣ сж мъртви. Щомъ сж мъртви, тѣ сж вредни. Какво добро може да допринесе една отрицателна мисль на човѣка? Много религиозни хора се безпокоятъ за жи-